

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Rady 2014/222/WPZiB z dnia 16 kwietnia 2014 r., w zakresie, w jakim decyzja ta jej dotyczy i do wykluczenia jej z załącznika do tej decyzji;
- stwierdzenie nieważności art. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 397/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w zakresie, w jakim ono jej dotyczy i do wykluczenia jej z załącznika do tego rozporządzenia, i
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ustaleniach faktycznych, na których opierają się zaskarżone przepisy, ponieważ pozbawione są one rzeczywistej podstawy faktycznej dowodowej.
2. Zarzut drugi dotyczący braku wykonania obowiązku uzasadnienia, ponieważ zaskarżone przepisy pozbawione są w odniesieniu do skarżącej uzasadnienia odnośnie do rzeczywistych podstaw, a przedstawione uzasadnienie jest nieprecyzyjne, niedokładne i ogólne, uniemożliwiając w ten sposób skarżącej prawidłowe sformułowanie obrony.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa i skutecznej ochrony sądowej w zakresie uzasadnienia przepisów, braku dowodów na podnoszone zarzuty oraz naruszenie prawa do obrony i prawa własności, ponieważ nie wykonano obowiązku uzasadnienia i obowiązku przedstawienia rzeczywistych dowodów, co ma wpływ na pozostałe prawa.
4. Czwarty zarzut opiera się na przekroczeniu kompetencji, ponieważ istnieją wskazówki obiektywne, precyzyjne i zgodne, które pozwalają na stwierdzenie, że Rada nadużywając swojej pozycji w sprzeczny z prawem sposób przyjęła środki sankcjonujące dążąc do osiągnięcia innych celów niż przez nią wskazane
5. Piąty zarzut opiera się na nieprawidłowej wykładni przepisów prawa, które zastosowano, ponieważ dokonano zbyt szerokiej wykładni i zbyt szerokiego zastosowania, co jest niedopuszczalne w przypadku przepisów sankcjonujących.
6. Szósty zarzut opiera się na naruszeniu prawa własności, ponieważ zostało ono ograniczone bez uzasadnienia i z naruszeniem zasady proporcjonalności.
7. Siódmy zarzut opiera się na naruszeniu zasady równego traktowania, ponieważ naruszono pozycję konkurencyjną skarżącej, przy czym brak było powodów ku temu.

**Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2014 r. – Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone
De Castris przeciwko OHIM – Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)**

(Sprawa T-541/14)

(2014/C 303/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl (Salice Salentino, Włochy)
(przedstawiciel: adwokat D. Russo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Vicente Gandía Pla SA (Chiva, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie R 917/2013-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „ILLIRIA” dla „win” z klasy 33 – zgłoszenie nr 10 599 033

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Vicente Gandía Pla SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy znak towarowy nr 8 299 653

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i uwzględnienie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Postanowienie Sądu z dnia 12 czerwca 2014 r. – Makhlouf i in. przeciwko Radzie
(Sprawy połączone T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, od T-99/12 do T-102/12 i T-446/12T) ⁽¹⁾

(2014/C 303/68)

Język postępowania: francuski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie spraw połączonych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 290 z 1.10.2011.
